

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 633

гр. Варна, 03.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно частно гражданско дело № 20223000500505 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по ч.гр.д. №505/2022 г. по описа на Варненския апелативен съд е по реда на чл. 274 от ГПК вр. с чл. 437 ГПК и е образувано по частна жалба на „АГРО-ЕГЕР“ЕООД, подадена чрез адв. Д., против определение № 735/25.08.2022 г., постановено по в.гр.д. № 20223200500556 по описа на Добричкия окръжен съд за 2022 година, с което е оставена без разглеждане жалбата му с вх.№17172/28.04.2022г., подадена в качеството му на длъжник по изп.д. №20217370401657 по описа на ЧСИ Л.Т., рег.№737 и район на действие ОС-Добрич срещу протокол №1/13.04.2022г. за разноси.

Жалбоподателят е настоявал, че обжалваното определение е неправилно - незаконосъобразно, предвид: невъзможността за реализиране на отговорността за разносните със самостоятелен иск; изричната разпоредба на чл. 435, ал.2, т.7 ГПК предвиждаща обжалваемост на постановлението за разносните; невъзможността за връщане на събраната за разноси сума от ЧСИ.

Взискателят - Община Тервел е подал писмен отговор, с който е оспорил жалбата и по съображения за неоснователността ѝ е молил за оставянето ѝ без уважение.

Частната жалба е подадена в срок, от лице с правен интерес от обжалване на определението на окръжния съд, като неизгодно за него, редовна е и допустима, а разгледана по същество – тя е основателна по следните съображения:

Жалбоподателят е длъжник по изпълнително дело №20217370401657 по описа на ЧСИ Л.Т., рег. №737 и район на действие ОС-Добрич, образувано по възлагане на основание чл.165 от ДОПК във вр. с чл.2, ал.3 от ЗЧСИ от Община Тервел за събирането на лихвоносно парично вземане, установено с

Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК №2319-1/23.03.2021г. в общ размер от 903.70лева. Изпълнението е насочено срещу недвижим имот на длъжника - нива от 10дка в землището на гр.Тервел, който е възбранен на 07.02.2022г., описан на 01.03.2022г. и предмет на предстояща публична продажба в периода 28.03.2022г. -28.04.2008г. На 23.03.2022г. длъжникът е депозирал доказателства за погасяване на вземанията на общината и поискал определяне дължимите по изпълнението разноси, декларирайки намерение за плащане и искане за приключване на изпълнението в най-кратки срокове. С постановление от 13.04.2022г. ЧСИ е определил по пера основанието и размера на разноските - общо 914.15лева с ДДС. Предвид липсата на данни за по-рано връчване на постановлението за разноските, то за такова следва да се счита 15.04.2022г. – датата на която пълномощникът на длъжника е поискал да бъде снабден с протокола. На 28.04.2022г. длъжникът е представил доказателства за заплащането на разноските от 914.15лева - преведена по сметка на ЧСИ. В същия ден 28.04.2022г., съдебният изпълнител е приключил производството по изпълнителното дело на основание чл.433, ал.2 от ГПК и също тогава е подадена жалбата на длъжника срещу постановлението за разноските пред окръжния съд. За приключването на изпълнителното дело, взыскателят е бил уведомен в същия ден по телефона, като то не е обжалвано в срока и е влязло в сила.

Производството пред окръжния съд е било образувано по жалбата на „АГРО-ЕГЕР“ ЕООД срещу протокол №1/13.04.2022г., представляващо постановление за разноските, като длъжникът е изразил несъгласие с възложените в тежест на дружеството разноси, а именно: сумата от 60лева с ДДС за присъединяване на взыскател счита недължима, тъй като се касае за присъединяване по право на Държавата за публични вземани; сумата от 120лева без ДДС такси по т.4 и т.5 от ТТРЗЧСИ счита несъответна на броя на съобщенията и връчванията; сумата от 351.79лева без ДДС такса по чл.26 от ТТРЗЧСИ счита за недължима, тъй като длъжника изпълнил задължението си без да знае за образуваното изпълнително дело, евентуално неправилно изчислена; сборът от начислените такси надхвърлял допустимите размери по чл.73а, ал.1, т.5 от ГПК.

С разпоредбата на чл. чл. 435, ал. 2, т. 7 от ГПК, законодателят изрично е предвидил, че длъжникът може да обжалва разноските по изпълнението. Жалбата на длъжника пред окръжния съд в този смисъл е била подадена в срок и е била допустима, поради което е подлежала на разглеждане по същество. Приключването на изпълнителното производство не е пречка за разглеждане на жалбата против разноските. Това е така, защото в противен случай длъжникът не би могъл да реализира защитата си по реда на чл. 435 ал.2, т.7 ГПК вкл. и в случаите, когато не е платил сумата и не е бил съгласен с определенията от съдебния изпълнител разноси. Да се отрече правото на жалба на длъжника срещу постановлението за разноси при приключено изпълнително производство би довело до ситуация, в която при

принудително събрани такси (напр. при запор върху вземане) и приключване на изпълнението, длъжникът да не може да осъществи защитата си срещу незаконосъобразно начислени такси и разноски, какъвто не е смисъла на закона.

Предвид изложените съображения, обжалваното определение следва да бъде отменено и делото – върнато на окръжния съд за разглеждане на частната жалба по същество.

Водим от горното, Варненският апелативен съд.

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 735/25.08.2022 г., постановено по в.гр.д. № 20223200500556 по описа на Добричкия окръжен съд за 2022 година и **ВРЪЩА** делото на окръжния съд за произнасяне по същество по жалбата на „АГРО-ЕГЕР“ЕООД подадена в качеството му на длъжник по изп.д. №20217370401657 по описа на ЧСИ Л.Т., рег.№737 и район на действие ОС-Добрич срещу протокол №1/13.04.2022г. за разноски.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не може да се обжалва.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____